

ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการตีสตรี

﴿شبهة حول ضرب المرأة﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

อับดุลเราะห์มาน บิน อับดุลกะรีม อัซ-ซีหะสุ

แปลโดย : อิบรอฮีม มุฮัมมัด

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือฐานะของสตรีไ้ร่่มเงาอิสลาม

2010 - 1431

islamhouse.com

﴿شبهة حول ضرب المرأة﴾
« باللغة التايلاندية »

عبدالرحمن بن عبدالكريم الشيحة

ترجمة: إبراهيم محمد

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب المرأة في ظل الإسلام

2010 - 1431

islamhouse.com

ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการตีสตรี

อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿وَاللَّاتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ
وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا﴾ (النساء : ๓๔)

ความว่า “และบรรดาหญิงที่พวกเจ้าหวั่นเกรงในความต้อติ่งของนางนั้น ก็จงกล่าวตักเตือนนางและทอดทิ้งนางไว้แต่ลำพังในที่นอน และจงเสียนาง แต่ถ้านางเชื่อฟังพวกเจ้าแล้ว ก็จงอย่าหาทางเอาเรื่องแก่นาง”¹

อิสลามได้ห้ามการตีสตรี และได้เตือนถึงเรื่องนี้ไว้อย่างมาก นั่นก็เพราะสถานภาพของเธอโดยปกตินั้นอ่อนแอ ไม่สามารถป้องกันตัวเองได้ ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขมีแด่ท่าน) กล่าวว่า “เจ้าอย่าได้ทุบตีภรรยาของเจ้าเหมือนตีทาส แล้วหลังจากนั้นเจ้าก็ประเวณีกับนางในตอนกลางคืน”²

และในขณะที่ห้ามตีนี้ อิสลามอนุญาตให้ตีเล็กน้อยเพื่อเป็นการตักเตือนแต่มิใช่ให้เจ็บที่ร่างกายหรือผิวหนัง แต่มีเป้าหมายเพื่อให้นางสำนึกตน ซึ่งเป็นการตีในขอบเขตที่แคบมาก เฉพาะกรณีที่จำเป็นเฉพาะเจาะจง นั่นคือกรณีที่ภรรยาฝ่าฝืนสามี คือ ไม่เชื่อฟังสามีโดยขาดเหตุผลที่ยอมรับได้ มีรายงานจากอุมมุ กัลซุม บุตรีของ อับู บักรุ (ขออัลลอฮ์ประทานความโปรดปรานแก่ท่านทั้งสอง) กล่าวว่า³ :

บรรดาชายถูกห้ามไม่ให้ตีบรรดาหญิงที่เป็นภรรยาของพวกเขา หลังจากนั้นพวกเขาต่างไปฟ้องร้องต่อท่านศาสนทูตของอัลลอฮ์ ท่านจึงอนุญาตให้ตีพวกนางได้ แล้วท่านก็กล่าวว่า “ผู้หญิงหลายคนต่างมาร้องเรียนกับครอบครัวของมุฮัมมัด พวกนางทั้งหมดถูกตีทั้งนั้น” ยะหฺยาผู้รายงานหะดีษกล่าวว่า : ฉันคิดว่า อัลกอซิมเคยกล่าวว่า : หลังจากนั้นพวกเขาได้ถูกกล่าว ว่า “และคนที่ประเสริฐสุดในบรรดาพวกท่านจะไม่ตีบรรดาภรรยาของเขาเลย”

ในโอกาสที่เริ่มต้น อัลลอฮ์ได้อธิบายอย่างชัดเจนถึงแนวทางแก้ปัญหาการฝ่าฝืนของภรรยาที่มีต่อสามี และบางครั้งวิธีแก้ปัญหานี้นี้อาจจะสร้างความเจ็บปวดบ้าง แต่มนุษย์ก็ยอมรับมันได้ เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นตามความคาดหมาย

และวิธีนี้มี ๓ ขั้นตอนด้วยกัน :

ขั้นที่ ๑ : ขั้นตักเตือนว่ากล่าว ให้คำเตือนถึงโทษที่อัลลอฮ์ได้บอกไว้ และบอกกล่าวถึง

¹ อัน-นินสาฮ์ 34

² เศาะฮีหฺ อัลบุคอรี เล่มที่ 5 หน้าที่ 1997 หมายเลข 4908

³ อัลมุสตัดดรออก อะลัด เศาะฮีหฺญะ เล่มที่ 2 หน้าที่ 208 หมายเลข 2775

สิทธิของสามีและความจำเป็นที่เธอต้องเชื่อฟังสามี และนี่เป็นขั้นตอนที่ต้องใช้ความนุ่มนวลและความรักในการใช้คำพูด

หากวิธีนี้ไม่เป็นผล จึงต้องใช้

ขั้นที่ ๒: ขั้นแยกที่นอน คือ ไม่นอน ไม่ร่วมประเวณีกับเธอ และไม่พูดคุยกับเธอ ในขั้นนี้ต้องใช้ความนุ่มนวลร่วมกับความเด็ดขาด

หากวิธีนี้ยังไม่ได้ผล จึงต้องใช้

ขั้นที่ ๓: ขั้นตี คือ เป็นการตีที่ไม่สร้างบาดแผล กระดูกไม่แตกหัก และไม่เกิดรอยฟกช้ำ และหลีกเลี่ยงจากการตีที่ใบหน้า เพราะสาเหตุการตีก็เพื่อตักเตือนเท่านั้น ไม่ใช่การทรมาน และเป็นกรบอกให้รู้ว่า การกระทำของเธอนั้นเป็นที่ไม่พึงปรารถนา เพราะศาสนทูตของอัลลอฮ์ได้กล่าวแก่ชายคนหนึ่งที่ได้ถามท่านเกี่ยวกับสิทธิของภรรยาที่มีต่อสามีว่า “สามีต้องให้เธอได้กินเมื่อสามีได้กิน สามีต้องให้เธอได้นุ่งห่มเมื่อสามีนุ่งห่ม หลังจากนั้นก็อย่าได้ตีที่ใบหน้าของเธอ และอย่าได้ทำความไม่ดีกับเธอ และจะไม่แยกที่นอนกับเธอนอกจากภายในบ้านเท่านั้น”⁴

และอิสลามได้วางข้อกำหนดในการตีนี้ ว่าต้องเป็นการตีที่ไม่ใช่เพื่อการข่มขู่ ข่มเหงรังแกหรือเป็นการเหยียดหยามศักดิ์ศรีเธอ หรือเป็นการตีเพื่อทรมาน เป็นต้น มีรายงานจากอิบน์ अबباس (ขออัลลอฮ์ประทานความโปรดปรานแก่ท่าน) ได้อธิบายการตีที่ว่านี้ คือการตีด้วยไม้แปรงฟันหรือสิ่งที่คล้าย ๆ กัน⁵ สำหรับการตีเพื่อการทรมานนั้นอิสลามได้ห้ามการตีลักษณะนี้ ท่านศาสนทูต (ขอความสันติสุขแด่ท่าน) กล่าวว่า “จงอย่าเกรงต่ออัลลอฮ์ในเรื่องภรรยา เพราะท่านได้รับนางเป็นภรรยาด้วยอาณัติแห่งอัลลอฮ์ และอวัยวะสงวนของนางได้เป็นที่อนุมัติแก่เจ้าด้วยถ้อยคำแห่งอัลลอฮ์ และสิทธิของเจ้าที่มีเหนือนางนั้นคือ นางจะต้องไม่อนุญาตให้ผู้อื่นที่เจ้าไม่พึงพอใจได้เหยียบพรมของเจ้า(หมายถึงเข้ามาในบ้าน) หากนางทำเช่นนั้น เจ้าจึงตีสางโดยการตีที่ไม่สร้างบาดแผล และสิทธิของนางที่มีเหนือเจ้านั้นคือการที่เจ้าต้องหาปัจจัยยังชีพและอารมณ์ให้นางด้วยดี”⁶

และขั้นนี้ (ขั้นตี) เป็นขั้นตอนที่มีผลต่อสตรีสองกลุ่ม ตามที่นักจิตวิทยาได้ยืนยันไว้ คือ

กลุ่มที่ ๑ : กลุ่มสตรีที่อยากตั้งตัวเป็นผู้คุมสามี พวกนางเหล่านี้ช่างมีความสุขและสนุกสนาน ถ้าเมื่อไหร่พวกนางได้คุมสามีของพวกนางให้เป็นไปตามใจชอบ พวกนางจะควบคุมพวกเขาให้อยู่ภายใต้อิทธิพลและคำสั่งของพวกนาง

กลุ่มที่ ๒ : กลุ่มสตรีที่อ่อนแอและเชื่อฟัง เป็นพวกที่มีความสุขและชอบเมื่อไหร่ที่พวกนางถูกตีหรือถูกสั่งสอนด้วยความเข้มงวดรุนแรง

G- A Hodfield หนึ่งในบรรดานักจิตวิทยาชาวยุโรปกล่าวในหนังสือของเขาเรื่องจิตวิทยาและจรรยา ว่า : อารมณ์ที่ยอมจำนนอาจจะเพิ่มขึ้นสูงในบางครั้ง ซึ่งจะพบว่า เจ้าของอารมณ์นี้จะ

⁴ เศาะฮี้หุ อิบน์ หิบบาน เล่มที่ 9 หน้า 482 หมายเลข 4175

⁵ ฮุกูมุนนิสาฮ์ ฟิล อิสลาม / มุฮัมมัด เราะซิด ริฎอ

⁶ เศาะฮี้หุ อิบน์ คุซัยมะฮ์ เล่ม 4 หน้า 251 หมายเลข 2809

มีความสุขมากเมื่อถูกคนมีอำนาจมาควบคุมเขา ยอมรับความเจ็บปวดด้วยปิติยินดี ความรู้สึกเช่นนี้พบมากในบรรดาสตรีแม้ว่าพวกนางไม่รู้ตัว ด้วยเหตุนี้เองพวกนางเป็นที่รู้จักว่าเป็นกลุ่มคนที่ทนกับความเจ็บปวดมากกว่าบรรดาชาย และภรรยาที่ตั้งใจนี้ คือบุคคลที่พึงชอบสามีของเธอ ทุกครั้งที่สามีเธอตีนางหรือรุนแรงกับนาง และไม่มีอะไรที่จะทำให้สตรีเสียใจมากกว่าการที่เธอมีสามีผู้อ่อนโยนตลอดเวลา ไม่มีความรู้สึกใดๆ แม้จะถูกทำร้ายด้วยวิธีไหนก็ตาม

การตีนั้นจะใช้ในขั้นสุดท้ายในการสั่งสอนระเบียบวินัย อิสลามไม่อนุญาตให้ใช้มันนอกจากในกรณีที่ไม่มีความเป็นไปได้ที่จะตักเตือน หรือไม่มีผลจากการแยกที่นอนแล้วเท่านั้น

การตีเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการอบรมสั่งสอนระเบียบวินัย อย่างเช่น พ่อตีลูก ครูตีนักเรียนเพื่อจุดประสงค์สั่งสอนระเบียบวินัยเท่านั้นเอง หลังจากนั้น อัลลอฮ์ได้แจ้งในตอนท้ายของโองการว่า การตีนั้นต้องหยุดทันทีถ้าหากจบลงด้วยการตีฟกจากภรรยาต่อสามีของนาง อัลลอฮ์สั่งว่า “ถ้าหากนางเชื่อฟังพวกเจ้าแล้ว ก็จงอย่าหาทางเอาเรื่องแก่นางอีก”

สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่า ในขั้นตอนการแก้ปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นการสั่งสอนที่วุ่นวาย อิสลามได้ตั้งจุดประสงค์เอาไว้เบื้องหลังนั้นว่าต้องการปกป้องรักษาความเป็นครอบครัวไม่ให้เกิดการแตกแยกและสูญสลาย ไม่ให้ลูกหลานมีปัญหา หรือได้รับความรู้สึกที่ไม่ดีในจิตใจของพวกเขา ซึ่งเป็นผลกระทบที่ต้องเกิดขึ้นเมื่อมีการหย่าร้างกัน

เป็นเรื่องที่เราคิดว่าเหมาะสมที่จะนำสถิติของประเทศอังกฤษมาเปิดเผยให้ทราบ ซึ่งตัวเลขของภรรยาที่ถูกสามีทุบตีที่เป็นแผลสาหัสสากรรจ์สูงถึง 6,400 คน ในปี 1990 และถึง 30,000 คน ในปี 1992 หลังจากนั้น ตัวเลขเพิ่มถึง 65,400 คน ในปี 1995 และพวกเขาคาดว่าตัวเลขนี้จะเพิ่มขึ้นไปอีก ถึง 124,400 คน ในท้ายศตวรรษที่ 20

และนี่ เป็นสถิติที่รวบรวมผ่านสถานีตำรวจในอังกฤษเพียงทางเดียวเท่านั้น แล้วจะมีจำนวนอีกเท่าไรที่การตีภรณานั้นไม่ได้แจ้งความให้ตำรวจรู้ และ ณ วันนี้ ยังมีภรรยาที่ถูกทุบตีอีกจำนวนเท่าไร ถ้าหากจะนับจากทั่วทุกมุมโลก ? ⁷

⁷ วารสารอัลอูสเราะฮ์ ฉบับเดือน ญะมาดีลอุลา 1416